

Sygn. akt IV Ka 669/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Paweł Pratkowiecki
Sędziowie	SO Barbara Gabrysz (spr.) SO Marek Poddębniak
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Mariusza Zielińskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2012 r.

sprawy **W. W.(W.) i S. Ż. (Ż.)**

oskarżonych o przestępstwa z art. 65 § 1 k.k.s. i inne

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 17 lipca 2012 r. sygn. akt VIII K 8/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. Ż.

w ten sposób, że uznaje go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, kwalifikując go z art. 65 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. wymierza mu karę grzywny 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50,00 (pięćdziesiąt) złotych,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. Ż. utrzymuje w mocy,

III. zaskarżony wyrok wobec oskarżonego W. W. utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną,

IV. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 10,00 złotych kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i wymierza im następujące opłaty:

- S. Ż. w kwocie 350,00 złotych za obie instancje,

- W. W. w kwocie 4.300,00 złotych za II instancję.

Sygn. akt IV Ka 669/12

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 457 § 2 kpk uzasadnienie wyroku sporządzono w odniesieniu do oskarżonego S. Ż..

S. Ż. został oskarżony o to, że:

w dniu 14 lipca 2011 r. w miejscowości W. przechowywał w pojazdach marki V. (...) nr rej. (...) oraz I. nr rej. (...) na terenie swojej posesji wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks w postaci krajanki tytoniu w ilości 80 kg oraz alkohol 100% w ilości 4.935 litrów, bez polskich znaków akcyzy, powodując narażenie uszczuplenia należności publicznoprawnej w łącznej kwocie 260,776 zł,

tj. o przestępstwo z art. 65 § 1 kks.

Sąd Rejonowy w Legnicy wyrokiem z dnia 17 lipca 2012 r. wydanym w sprawie sygn. akt VIII K 8/12 uznał oskarżonego S. Ż. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że przechowywał i pomagał w ukryciu wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego, określonego w art. 63 kks i za czyn ten na podstawie art. 65 § 1 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.

Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 14 do dnia 15 lipca 2011 r., przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

Na podstawie art. 30 § 2 kks orzekł przepadek samochodu V. nr rej. (...).

Na podstawie art. 30 § 2 kks i art. 31 § 5 i 6 kks orzekł przepadek dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych k 381-386 pod. poz. 27-31 i zarządził ich zniszczenie.

Na podstawie art. 230 § 2 kpk orzekł o zwrocie P. Ż. samochodu I. nr rej. (...) ujętego w poz. 41 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 386 akt.

Ponadto zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w częściach równych i wymierzył mu 880 zł opłaty.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońca oskarżonego, zarzucając:

I. obrazę przepisów prawa materialnego, a to przepisu art. 65 kks, wyrażającą się w przyjęciu, iż sama wiedza oskarżonego

o przechowywaniu w samochodach, znajdujących się na terenie jego posesji, wyrobów akcyzowych pozwala na zrealizowanie mu znamienia czasownikowego typu czynu zabronionego z art. 65 kks polegającego na przechowywaniu i pomocy w ukryciu wyrobów akcyzowych w postaci 80 kg tytoniu oraz 4.935 litrów alkoholu bez znaków akcyzy,

II. obrazę przepisów prawa materialnego, a to przepisu art. 53 § 14 kks polegające na błędnym przyjęciu, iż zarzucane oskarżonemu narażenie uszczuplenia należności publicznoprawnej w łącznej kwocie 260,776 zł stanowi znaczną wartość podatku narażonego, podczas gdy

w rzeczywistości stanowi małą wartość, co w konsekwencji spowodowało:

a) naruszenie przepisu art. 65 kks poprzez jego błędne zastosowanie w typie podstawowym uregulowanym w § 1 tego przepisu, podczas gdy winien on być zastosowany w typie uprzywilejowanym opisanym w § 3,

b) naruszenie przepisu art. 345 kpk wyrażającego się w nieprzekazaniu sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia śledztwa z powodu uchybienia przez oskarżyciela publicznego przepisowi art. 142 § 2 kks w zw. z art. 17 § 2 kks oraz art. 16 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, polegające na nie pouczeniu sprawcy o możliwości złożenia przezeń wniosku o dobrowolne poddanie się karze przed jego pierwszym przesłuchaniem wbrew obowiązкови nałożenia na organ postępowania przygotowawczego

i stawiając te zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. Ż. od zarzutu popełnienia przypisanego mu czynu albo uchylenie wyroku w części dotyczącym oskarżonego S. Ż. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zasadne są bowiem jej zarzuty odnoszące się do obrazu przepisów prawa materialnego, a art. 65 § 3 kks w szczególności.

Pozostałe zarzuty apelacji są chybione.

Sąd Rejonowy, mając na uwadze przede wszystkim wyniki czynności przeszukania posesji położonej w W. nr (...) stanowiącej własność oskarżonego S. Ż., na której oskarżony ten prowadzi działalność gospodarczą – tartak, treść zeznań świadków J. F., G. S., M. S. i A. Ś. zasadnie uznał, że oskarżony ten na terenie swojej posesji, w zaparkowanych na niej samochodach: v. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (stanowiącym jego własność) i samochodzie marki I. (należącym od 1 lipca 2011 r. do P. Ż.) przechowywał wyroby akcyzowe w postaci 80 kg tytoniu oraz 49 35 litrów alkoholu bez znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks.

Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny powyższych dowodów, a także dowodów w postaci zeznań świadków P. Ż. i M. G. oraz wyjaśnień oskarżonego S. Ż. i zasadnie zeznania tych ostatnich świadków i wyjaśnienia oskarżonych ocenił krytycznie, nie dał im wiary.

Gdy zważy się na treść zeznań świadków P. Ż. i M. G. i ich postawę po zatrzymaniu oskarżonego, a także przedmiot przestępstwa, to ich zeznania brzmią wręcz kłamliwie.

Absolutnie nie przekonują też wyjaśnienia oskarżonego, będące li tylko wynikiem przyjętej przezeń linii obrony.

W okolicznościach i miejscu, w jakich doszło do ujawnienia wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy alkoholu i krajanki tytoniu, nie pozostawiają żadnych wątpliwości, że oskarżony S. Ż. przechowywał je, powodując narażenie uszczuplenia należności publicznoprawnej w łącznej kwocie 260,776 zł, a czym dopuścił się występku paserstwa akcyzowego.

Zachowanie oskarżonego wyczerpało czasownikowe znamiona przechowywania wyrobów akcyzowych tytoniu i alkoholu bez znaków akcyzy – czynu zabronionego w art. 65 kks.

Ma rację apelujący wywodząc, że kwota 260,776 zł nie przekraczająca dwukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę stanowi małą wartość określoną w § 14 art. 53 kks; na czas popełnienia bowiem tego czynu zabronionego dwustukrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę to kwota 277,200 zł (200 x 1386 zł).

Zasadnie zatem apelujący wywodzi, że winien być zastosowany przepis art. 65 § 3 kks stanowiący, że jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny.

Zarzut sformułowany w punkcie II b apelacji jest oczywiście chybiony.

Wbrew bowiem temu zarzutowi, oskarżony przed pierwszym przesłuchaniem, dnia 14 lipca 2011 r., został prawidłowo pouczony

o uprawnieniach i obowiązkach, w tym też o prawie do złożenia wniosku

o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności i pouczenie to własnoręcznie podpisał (vide: karta 147 akt).

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uznał oskarżonego S. Ż. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, kwalifikując jego czyn z art. 65 § 3 kks

i wymierzył mu karę grzywny 70 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł, uznając, że tak wymierzona kara jest odpowiednio dolegliwa do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jego winy i spełni cele kary.

W pozostałym zaś zakresie, wyrok jako trafny utrzymał w mocy.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze i opłacie orzeczono na podstawie art. 634 kpk i art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.